

**MINISTARSTVO MORA, TURIZMA,
PROMETA I RAZVITKA**

N A C R T

**PRIJEDLOG
ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI**

Zagreb, svibanj 2006.

I USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti nalazi se u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske.

II OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE CE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTECI

1. Ocjena stanja

Ugostiteljska djelatnost u funkciji sveukupne turističke ponude bitno utječe na činjenicu da je turizam jedan od najznacajnijih čimbenika gospodarskog razvoja u Republici Hrvatskoj.

Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti imao je, od 1996. godine kada je donesen, ukupno 10 izmjena i dopuna, uz dva pročišćena teksta. Ceste odnosno obimnije izmjene odredbi nekog zakona dovode do nerazumijevanja zakonskog propisa i do teškoca u njihovoj primjeni od strane pravnih i fizickih osoba na koje se propis odnosi odnosno nadležnih državnih upravnih tijela i drugih tijela koja primjenjuju ili provode nadzor nad primjenom propisa. Što se tice Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti ceste izmjene propisa mogu negativno utjecati na interes investitora, domaćih i stranih, za daljnja ulaganja u području ugostiteljstva, posebice na green field projekte u cilju stvaranja novih kvalitetnih smještajnih kapaciteta.

Takoder važeći Zakon nije u potpunosti uskladen s pravnom stecevinom Europske unije. Donošenje novog Zakona o ugostiteljstvu predviđeno je Planom uskladivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stecevinom Europske unije za 2006. godinu, sukladno prihvaćenom Planu provedbe Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju za 2006, odnosno Nacionalnim programom Republike Hrvatske za pridruživanje Europskoj uniji za 2006. godinu. Neusklađenost Zakona odnosi se na preostale zapreke glede slobode pružanja prekograničnih usluga i to u dijelu koji se tice pružanja usluga građana u domaćinstvu. Naime, Zakonom je propisano da te usluge mogu pružati isključivo hrvatski državljani.

Planom kratkorocnih i dugorocnih mjera za suzbijanje sive ekonomije, kao i Nacionalnim programom zaštite potrošača za razdoblje 2005-2006, predviđene su mjere za čije provođenje su nužne izmjene važećeg Zakona. Te mjere prvenstveno se odnose na propisivanje većih iznosa novčanih kazni za prekršaje koji se tice nelegalnog obavljanja djelatnosti, odnosno pružanja usluga (ovisno o ograničenjima za propisivanje novčanih kazni iz Zakona o prekršajima) i davanje većih ovlasti gospodarskim inspektorima u takvim slučajevima (što je već učinjeno u Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o državnom inspektoratu /Narodne novine“, broj 129/05/). Nacionalni program djelovanja za mlade takoder predviđa mjere kojima je cilj razvoj turizma za mlade širenjem mreže smještajnih objekata namijenjenih prvenstveno mladima, a sukladno međunarodnoj praksi, za čije provođenje su nužne izmjene važećeg Zakona. I Strategijom razvoja hrvatskog turizma do 2010. godine obuhvaćeno je donošenje novog Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti.

Nadalje, pojedina se zakonska rješenja moraju izmijeniti, kako zbog već navedenog, tako i zbog stavljanja u zakonske okvire dosad neobuhvaćenih, a prisutnih načina obavljanja

djelatnosti, odnosno izostavljanjem onih koja više ne odgovaraju razvoju hrvatskog gospodarstva.

Tako se mora uvažiti činjenica da Hrvatski nacionalni ferijalni i hostelski savez kao dio istovrsne međunarodne udruge u svom popisu osnovnih djelatnosti ima pružanje usluga smještaja za mlade. Kako prema važećem Zakonu takvu uslugu može obavljati samo ugostitelj, bitno se zadire u sistem funkcioniranja te udruge, a to nije nužno i svrhovito. Hrvatski planinarski savez i njegove članice raspolažu s objektima u planinskim područjima gdje nema drugih ugostiteljskih objekata i u njima pružaju usluge smještaja i prehrane za planinare (članove udruga odnosno druge izletnike) čime pokrivaju dio djelatnosti koji sada ne pokrivaju profesionalni ugostitelji, te se nalaze u nelegalnoj zoni pružanja usluga. Isto se odnosi i na lovacke udruge koji raspolažu objektima na područjima lovišta. S obzirom da Zakon o udrugama dopušta da udruga može obavljati djelatnost kojom se stjece prihod sukladno zakonu, smatramo da nema zapreke predvidjeti novim Zakonom takvu mogućnost za navedene udruge. S obzirom da se danas od ustanove za kazališnu djelatnost očekuje da ispuni ukupne zahtjeve posjetitelja u svezi s kazališnim događajem, pa tako i one koje se ticu pružanja određenih ugostiteljskih usluga, a ugostitelji često nisu, zbog neprofitabilnosti, zainteresirani za obavljanje djelatnosti u prostorima kazališnih ustanova, potrebnim se smatra i takvim ustanovama omogućiti obavljanje ugostiteljske djelatnosti.

Funkcija odmarališta kao socijalne kategorije, koja su kao objekt regulirana važećim Zakonom, već je odbacena novelom Zakona iz 2001. godine određivanjem da samo ugostitelj može u njima pružati ugostiteljske usluge, te se ocjenjuje da takve postojeće objekte treba u potpunosti komercijalizirati. Iznimno, uvažavajući činjenicu značaja organiziranog odmora djece na socijalni standard prvenstveno iz obitelji s nižim prihodom po članu domaćinstva, odnosno za mogućnost samostalnog ljetovanja/zimovanja djece bez pratnje roditelja, smatramo da organiziranje dječjih odmarališta treba i dalje omogućavati pravnim i fizičkim osobama, a ne samo ugostiteljima. Organiziranje ostalih vrsta odmarališta bila bi nelojalna konkurencija ugostiteljima.

Definicija pojma „ugostiteljski objekt“ ocjenjuje se preuskom jer bi taj pojam trebao obuhvaćati sve objekte u kojima se obavlja ugostiteljska djelatnost, a ne kako Zakon uređuje samo pojedine takve objekte, što dovodi do određenog nerazumijevanja pojedinih zakonskih rješenja.

Uređivanje radnog vremena ugostiteljskih objekata odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave, odnosno njihovih poglavarstava za pojedine ugostiteljske objekte, dovelo je do neravnopravnosti gospodarskih subjekata s obzirom na različit pristup pojedinih sredina potrebama turizma, te do ucestalih pritužbi na dozvoljeno radno vrijeme pojedinih vrsta objekata, posebice onih koji rade noću. Također mogućnost poslovanja kao dvije vrste objekata od kojih je jedna vrsta ona koja radi noću (noćni bar, noćni klub, disco bar, disco klub), ukupno ih je na području cijele države oko 500, omogućila je zloupotrebu dozvoljenog radnog vremena, nepoštivanje propisanih minimalnih drugih uvjeta za obavljanje djelatnosti kao i uvjeta zaštite od buke.

Zaštita maloljetnika kroz odredbu o zabrani usluživanja alkohola nije dala očekivane rezultate zbog otežanog utvrđivanja prekršaja u inspekcijskom odnosno sudskom postupku.

Institut voditelja poslovanja pokazao se suvišnim, odnosno ponekad i otežavajućom okolnošću za zakonito poslovanje ugostitelja, a predstavlja i financijski teret za ugostitelja

koji za sve ugostiteljske objekte u kojima obavlja djelatnost mora osigurati voditelja poslovanja. Također uvjete za voditelja poslovanja nije teško ispuniti, pa je upitna njihova kvalificiranost. Također voditelj poslovanja je suvišan i iz razloga što je Zakonom propisana prekršajna odgovornost pravne ili fizičke osobe te odgovorne osobe u pravnoj osobi.

Dinamika obavljanja ugostiteljske djelatnosti, često zatvaranje i otvaranje ugostiteljskih objekata utječe i na poštivanje rokova u kojima nadležna tijela moraju izdati rješenja glede ispunjavanja uvjeta za obavljanje djelatnosti pa se rok od 15 dana za ugostiteljske objekte ocjenjuje prekratkim.

Nepostojanje obveze ugostitelja da osigura goste u smještajnim objektima od posljedica nesretnog slučaja dovodi u pitanje proklamiranu zaštitu potrošača. To tim više što Zakon o turističkoj djelatnosti kao obvezu organizatora putovanja propisuje obvezu korištenja ugostiteljskih objekata u kojima su korisnici usluga osigurani. Osiguranje gosta u ostalim ugostiteljskim gostima treba biti odluka ugostitelja.

Pojam „posebna kvaliteta“ ocjenjuje se neadekvatnim za značenje koje bi trebalo sukladno posebnom pravilniku imati, pa će se u novom Zakonu zamijeniti pojmom „oznaka kvalitete“.

Uređenje kampiranja više ne odgovara realnim situacijama (održavanje sportskih, skautskih, kulturno-umjetničkih i sličnih manifestacija) u kojima se na određen način u funkciji odvijanja programa organizira boravak u opremi za kampiranje u svrhu kampiranja, čime organizatori takvih događanja ulaze u nelegalnu zonu obavljanja djelatnosti.

Gradanin smije iznajmljivati gostima sobe, apartmane ili kuće za odmor, kojih je vlasnik, do ukupno 10 soba, odnosno 20 postelja, te organizirati kamp na svojem zemljištu za najviše 10 smještajnih jedinica, odnosno 30 gostiju istodobno. Podaci ukazuju da oko 45% smještajnih kapaciteta kojim raspolaže hrvatski turizam je u domaćinstvima građana, što se ocjenjuje previsokim postotkom za kvalitetu turističke ponude kojoj Hrvatska teži. Podizanje profesionalnosti nužno je za daljnji razvoj turizma kao jedne od glavnih gospodarskih djelatnosti i pokretaca sveukupnog gospodarskog razvoja Republike Hrvatske. Ujedno takav način pružanja usluga teže je pratiti od strane inspekcijskih službi, pa se ocjenjuje da oko 20% ulazi u sivu odnosno crnu zonu kako što se tice prijave gostiju, plaćanja poreznih obvezi i plaćanja boravišne pristojbe. I strani državljani na crno iznajmljuju svoje kuće za odmor, jer jedini legalni način za njih za sada je da djelatnost obavljaju kao ugostitelji. Stoga se zakonsko smanjenje sadašnjih ograničenja broja soba, kreveta, smještajnih jedinica za građane u domaćinstvu čini nužnim preduvjetom za navedeno usmjerenje hrvatskog turizma. Primjeri sličnih ograničenja: Njemačka: do 10 soba; Italija: najviše 4 sobe s ne više od 6 kreveta i ne za više od 6 gostiju, Austrija: ograničenja ovise o pokrajinama, u pravilu 7 do 10 soba. U Republici Hrvatskoj iznajmljivaci u prosjeku imaju 7 soba. No, ograničenje kapaciteta potrebno je pratiti određenim poticajima, kako bi se omogućilo lakše i brže donošenje odluka za prijelaz u profesionalno obavljanje djelatnosti. To se već čini povoljnim kreditiranjem programa razvoja malog i srednjeg poduzetništva kroz program „Poticaj za uspjeh“. Ujedno se ocjenjuje da postupak pribavljanja rješenja o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga građana u domaćinstvu, na način kako se sada provodi, izdavanjem dvaju rješenja, prvo rješenja o minimalnim uvjetima i uvjetima o kategoriji smještajnog objekta a potom rješenja o odobrenju, čini postupak dužim i kompliciranijim i skupljim i za građana i državu.

S obzirom da pružanje usluga u seljackim domacinstvima ima veća ograničenja što se tice usluga koja se mogu pružati, da se ne radi o velikim brojkama smještajnog kapaciteta, jer se u seljackim domacinstvima prvenstveno pružaju usluge prehrane i pica, za seljacka domacinstva nema potrebe smanjivati smještajna ograničenja.

Visina novčani kazni za prekršaje propisane Zakonom ne mogu odgovoriti svojoj svrsi te ih je nužno, što se tice i donjih i gornjih granica povećati. Određeni nerazmjerni predviđeni prekršajnih kazni posljedica je ograničenja Zakona o prekršajima glede iznosa najviše novčane kazne za fizičke osobe. Ujedno ocjenjuje se nedostatnim davanje ovlaštenja nadzora nad poštivanjem zabrane usluživanja alkohola maloljetnim osobama samo gospodarskim inspektorima, te bi se radi pojačane kontrole ovlaštenje za nadzor trebalo dati i policijskim službenicima, koji su ionako u obavljanju policijskog posla svakodnevno prisutni na terenu odnosno u kontaktu s ugostiteljskim objektima i njihovim gostima, te mogu lakše uočiti postojanje prekršaja. Također smatramo da se ucestali problemi ugostitelja s osobama pod utjecajem alkohola neće moći bez policije uspješno riješiti.

2. Osnovna pitanja koja se trebaju urediti Zakonom:

Slijedom navedenog osnovna pitanja koja se trebaju urediti novim Zakonom su:

- definicija ugostiteljske djelatnosti,
- subjekti koji mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost,
- objekti odnosno prostori i naprave u kojima mogu biti smješteni ugostiteljski objekti,
- skupine ugostiteljskih objekata s obzirom na vrstu ugostiteljskih usluga koji se u njima pružaju,
- radno vrijeme ugostiteljskih objekata,
- obveze ugostitelja,
- minimalni uvjeti za vrstu i uvjeti za kategoriju ugostiteljskih objekata,
- zabrana usluživanja i konzumiranja alkohola maloljetnim osobama u ugostiteljskim objektima,
- postupak utvrđivanja uvjeta za obavljanje ugostiteljske djelatnosti,
- kampiranje,
- ugostiteljske usluge građana u domacinstvu i seljackom domacinstvu
- nadzor nad primjenom Zakona,
- prekršaji i prekršajne kazne, upravne i zaštitne mjere,

3. Posljedice koje će proisteci donošenjem Zakona

Slijedom navedenog očekuju se slijedeće posljedice donošenja Zakona:

- uskladjivanje Zakona s pravnom stecevinom Europske unije,
- olakšana primjena i razumijevanje Zakona,
- smanjenje crne (sive) ekonomije i rada na crno,
- povećanje državnog proračuna i povećanje prihoda turističkih zajednica zbog bolje naplate boravišne pristojbe,

- zaštita tržišnog natjecanja,
- olakšano poslovanje ugostitelja,
- daljnji razvoj turizma za mlade,
- jasna definicija ugostiteljskog objekta kao objekta u kojem se pružaju ugostiteljske usluge,
- u pravilu jednako uredenje radnog vremena ugostiteljskih objekata na području države određivanjem pravila i iznimaka,
- nemogućnost da ugostiteljski objekt koji radi noću radi kao druga vrsta danju,
- veća mogućnost kontroliranja usluživanja, odnosno konzumiranja alkohola maloljetnika,
- bolja zaštita potrošača,
- izmjena strukture smještajnih kapaciteta i veća profesionalizacija djelatnosti,
- veće poštivanje zakonskih odredbi,
- veća zaposlenost.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA

Za provođenje ovog Zakona nisu potrebna posebna sredstva iz Državnog proračuna.

IV. TEKST NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA S OBRAZLOŽENJEM

PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI

I. OPCE ODREDBE

Clanak 1.

Ovim Zakonom ureduju se nacin i uvjeti pod kojima pravne i fizicke osobe mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost.

Clanak 2.

(1) Ugostiteljska djelatnost u smislu ovoga Zakona je pripremanje hrane i pružanje usluga prehrane, pripremanje i usluživanje pica i napitaka i pružanje usluga smještaja.

(2) Ugostiteljska djelatnost je i pripremanje hrane za potrošnju na drugom mjestu s ili bez usluživanja (u prijevoznom sredstvu, na priredbama i sl.) i opskrba tom hranom (catering).

Clanak 3.

(1) Ugostiteljsku djelatnost mogu obavljati trgovačka društva, zadruge, trgovci pojedinci i obrtnici koji ispunjavaju uvjete propisane za obavljanje te djelatnosti (u daljnjem tekstu: ugostitelj).

(2) Ugostiteljsku djelatnost, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom mogu obavljati i:

- javne ustanove koje upravljaju nacionalnim parkovima i parkovima prirode,
- ugostiteljske obrazovne ustanove, te učenicki i studentski domovi u svojim poslovnim prostorijama i prostorima,
- Hrvatski nacionalni ferijalni i hostelski savez u objektima omladinskog turizma (hostel) za svoje članove i članove međunarodnih udruga omladinskog turizma kojih je savez član,
- Hrvatski planinarski savez i njegove članice u svojim planinarskim objektima prvenstveno za svoje članove i članove međunarodnih udruga planinara kojih je savez član,
- lovacke udruge koje su na području lovišta pravo lova stekle koncesijom ili zakupom sukladno posebnim propisima, u svojim poslovnim prostorima i prostorijama, za svoje članove i druge registrirane lovce
- ustanove koje obavljaju kazališnu djelatnost u svojim poslovnim prostorima i prostorijama, u svrhu pripreme i usluživanja napitaka, pica, slastica i sl., najduže dva sata prije do dva sata nakon kazališnog događaja za potrebe svojih korisnika.

(3) Pod uvjetima propisanim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, određene ugostiteljske usluge mogu pružati građani.

Članak 4.

(1) Pravna ili fizička osoba može organizirati usluge smještaja i prehrane u sklopu organiziranog odmora djece u ugostiteljskom objektu zatvorenog tipa - odmaralištu za djecu, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom i drugim propisima.

(2) Pravna ili fizička osoba dužna je za pružanje ugostiteljskih usluga iz stavka 1. ovoga članka ishoditi rješenje ureda državne uprave u županiji odnosno upravnom tijelu Grada Zagreba nadležnom za poslove ugostiteljstva prema mjestu sjedišta objekta (u daljnjem tekstu: nadležni ured) o ispunjavanju uvjeta propisanih ovim Zakonom i drugim propisima, koji to upisuje u Upisnik objekata zatvorenog tipa.

(3) Ministar nadležan za ugostiteljstvo (u daljnjem tekstu: ministar) pravilnikom propisuje minimalno tehnicke uvjete za pružanje usluga iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Nadležni ured rješenjem utvrđuje ispunjavanje uvjeta iz propisa donesenog na temelju stavka 3. ovoga članka.

(5) Ministar će pravilnikom propisati sadržaj i oblik obrasca prijave i način vođenja Upisnika iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 5.

Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na:

1. pružanje usluga prehrane i smještaja u objektima ustanova socijalne skrbi, zdravstva, odgoja, obrazovanja i drugih sličnih ustanova, Oružanih snaga Republike Hrvatske i Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, ako te usluge pružaju njihovi djelatnici isključivo svojim djelatnicima, pripadnicima ili korisnicima;
2. pripremanje i usluživanje toplih i hladnih napitaka, bezalkoholnih pica i jela koje pravne i fizičke osobe organiziraju za potrebe svojih djelatnika i članova u svojim poslovnim prostorijama i prostorima.

II. UGOSTITELJSKI OBJEKT I NAČIN POSLOVANJA UGOSTITELJA

Članak 6.

Ugostiteljska djelatnost obavlja se u objektu namijenjenom, uređenom i opremljenom za pružanje ugostiteljskih usluga, a koji može biti u:

- građevini, odnosno zasebnom dijelu građevine,
- poslovnom prostoru gdje se obavlja druga djelatnost,
- kiosku, kontejneru, nepokretnom vozilu i priključnom vozilu, na plutajućem objektu, željezničkom vagonu i plovnom objektu kojim se obavlja prijevoz putnika,
- šatoru, na klupi, kolicima i sličnim napravama opremljenim za pružanje ugostiteljskih usluga.

Clanak 7.

(1) Ugostiteljski objekti s obzirom na vrstu ugostiteljskih usluga koje se u njima pružaju razvrstavaju se u skupine:

1. Hoteli
2. Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj
3. Restorani
4. Barovi
5. Catering objekti
6. Objekti jednostavnih usluga.

(2) Ugostiteljski objekti iz skupina navedenih u stavku 1. ovoga clanka razvrstavaju se u pojedine vrste polazeci od nacina usluživanja i pretežitosti usluga koje se pružaju u objektu.

(3) Pojedine vrste ugostiteljskog objekta mogu biti klupskog tipa (klub), u kojima se ugostiteljske usluge pružaju samo određenoj skupini gostiju (clanovima kluba).

(4) Ministar pravilnikom propisuje vrste ugostiteljskih objekata unutar skupina iz stavka 1. ovoga clanka, ugostiteljske usluge koje se moraju i mogu pružati u pojedinoj vrsti ugostiteljskog objekta, te vrste ugostiteljskih objekata koje mogu biti klupskog tipa.

Clanak 8.

(1) Ugostiteljski objekti iz skupine „Hoteli“ i kampovi iz skupine „Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj“ obvezno rade od 0,00 do 24,00 sata svaki dan, a ostali ugostiteljski objekti mogu raditi:

- iz skupina „Restorani“ i „Barovi“ od 6,00 do 24,00 sata,
- iz skupine „Barovi“ koji ispunjavaju uvjete za rad nocu sukladno posebnim propisima, samo u zatvorenim prostorima, od 21,00 do 6,00 sati,
- iz skupine „Restorani“ i „Barovi“ koji se nalaze van naseljenih podrucja naselja od 0,00 do 24,00 sata,
- u zracnim lukama, željeznickim kolodvorima, autobusnim kolodvorima, sportskim objektima, tržnicama i sl. u radnom vremenu objekta u kojem se nalaze.

(2) Predstavnicko tijelo jedinice lokalne samouprave (u daljnjem tekstu: predstavnicko tijelo) može najduže za 2 sata odlukom produžiti propisano radno vrijeme ugostiteljskih objekata iz stavka 1. podstavka 1. ovoga clanka, u skladu s uvjetima propisanim posebnim propisima.

(3) Poglavarstvo jedinice lokalne samouprave može po službenoj dužnosti za pojedine ugostiteljske objekte odrediti raniji završetak radnog vremena od radnog vremena propisanog stavkom 1. podstavkom 2. i 3. ovoga clanka, te radnog vremena propisanog odlukom predstavnickog tijela iz stavka 2. ovoga clanka, u skladu s mjerilima koje propisuje predstavnicko tijelo odlukom iz stavka 2. ovoga clanka.

(4) Iznimno od stavka 2. ovoga clanka predstavnicko tijelo može propisati drugacije radno vrijeme ugostiteljskih objekata iz stavka 1. podstavka 1. ovoga clanka radi organiziranja prigodnih proslava (docek Nove godine, svadba, maturalna zabava i sl.), u skladu s uvjetima propisanim posebnim propisima.

(5) Predstavnicko tijelo propisuje radno vrijeme ugostiteljskih objekata iz skupine „Objekti jednostavnih usluga“.

(6) Predstavnicko tijelo određuje lokaciju podrucja naselja iz stavka 1. podstavka 3. ovoga clanka za svoje podrucje.

(7) Ugostitelj ili druga pravna ili fizička osoba iz članka 3. ovoga Zakona određuje radno vrijeme drugih vrsta ugostiteljskih objekata za smještaj iz skupine „Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj“.

Članak 9.

(1) U obavljanju ugostiteljske djelatnosti, ugostitelj je dužan:

1. vidno istaknuti na ulazu u ugostiteljski objekt odnosno u ulazu ugostiteljskog objekta smještenog u građevini zaštićenoj kao kulturno dobro, na propisani način, natpis s oznakom vrste ugostiteljskog objekta, odnosno vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda, oznake kvalitete utvrđene rješenjem nadležnog ureda odnosno ministarstva nadležnog za ugostiteljstvo (u daljnjem tekstu: Ministarstvo),

2. vidno istaknuti na ulazu u objekt obavijest o radnom vremenu i radnim odnosno neradnim danima,

3. utvrditi kucni red u ugostiteljskim objektima za smještaj i istaknuti ga na recepciji te izvadak iz kucnog reda istaknuti u svim sobama i apartmanima,

4. utvrditi normative o utrošku namirnica i pica za pojedino jelo, pice i napitak, pružiti usluge u količinama i kakvoći sukladno normativima te na zahtjev normativ predociti gostu,

5. vidno istaknuti cijene usluga koje se nude, na način dostupan gostima i pridržavati se istaknutih cijena, a kod pružanja usluga smještaja u cjenicima istaknuti i iznos boravišne pristojbe, cjenike staviti na raspolaganje gostima u dovoljnom broju primjeraka,

6. izdati gostu račun za svaku pruženu ugostiteljsku uslugu s naznakom vrste, količine i cijene, odnosno odobrenog popusta, pruženih usluga, a kod pružanja usluga smještaja navesti u računu i iznos boravišne pristojbe,

7. pridržavati se propisanoga radnog vremena,

8. dostaviti normative na ovjeru nadležnom uredu, a ovjereni normativi mogu se primjenjivati sljedećeg dana od dana ovjere,

9. na propisan način voditi knjigu gostiju u ugostiteljskom objektu za smještaj,

10. voditi knjigu žalbi na propisan način u svakom objektu, u roku od pet dana izjavljen prigovor dostaviti Državnom inspektoratu te u roku od 15 dana od dana izjavljenog prigovora odgovoriti na prigovor,

11. u ugostiteljskom objektu za smještaj osigurati goste od posljedica nesretnog slučaja,

12. pisanim putem obavijestiti nadležni ured odnosno Ministarstvo o prestanku obavljanja djelatnosti u ugostiteljskom objektu, u roku od osam dana od nastale promjene.

(2) Za obavljanje ugostiteljske djelatnosti moraju biti ispunjeni uvjeti koji se odnose na higijenu i zdravstvenu ispravnost hrane, kao i obveze subjekata koji se bave ugostiteljskom djelatnošću glede higijene i zdravstvene ispravnosti hrane, te ostali zdravstveni uvjeti za rad sukladno posebnim propisima.

(3) Ministar pravilnikom propisuje oblik, sadržaj i način vođenja knjige gostiju te knjige žalbi.

(4) Ugostitelj koji u ugostiteljskom objektu pruža usluge turistima dužan je, uz naziv vrste ugostiteljskog objekta, istaknuti i oznaku da se u tom objektu pružaju usluge turistima.

(5) Predstavničko tijelo može odrediti prostore na kojima se pružaju usluge turistima.

Članak 10.

Prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u komercijalnom poslovanju, ugostitelj ne smije koristiti oznaku propisane vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete koja nije utvrđena rješenjem nadležnog ureda odnosno Ministarstva.

Clanak 11.

(1) Ugostitelj ne smije pružati ugostiteljske usluge koje nisu utvrđene rješenjem nadležnog ureda odnosno Ministarstva.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga clanka ugostitelj može povremeno (za vrijeme trajanja manifestacija, sajmova, prigodnih priredbi i sl.) izvan svoga ugostiteljskog objekta obavljati ugostiteljsku djelatnost uz ispunjavanje sanitarnih uvjeta.

(3) Ugostiteljske usluge povodom prigodnih proslava i manifestacija (docek Nove godine, svadbe i sl.) u ugostiteljskom objektu, drugom poslovnom prostoru ili na otvorenom javnom prostoru može pružati samo ugostitelj.

Clanak 12.

(1) Zabranjeno je usluživanje odnosno dopuštanje konzumiranja alkoholnih pica u ugostiteljskom objektu osobama mladim od 18 godina.

(2) U ugostiteljskim objektima u kojima se uslužuju alkoholna pica, mora na vidljivom mjestu biti istaknuta oznaka o zabrani usluživanja odnosno konzumiranja alkoholnih pica osobama mladim od 18 godina.

(3) Predstavnicko tijelo može zabraniti usluživanje alkoholnih pica u ugostiteljskim objektima u određenom razdoblju tijekom dana.

Clanak 13.

(1) Predstavnicko tijelo određuje prostore na kojima mogu biti ugostiteljski objekti u kiosku, kontejneru, nepokretnom vozilu i prikljucnom vozilu, šatoru, na klupi, kolicima i slicnim napravama opremljenim za pružanje ugostiteljskih usluga.

(2) Prostori iz stavka 1. ovoga clanka ne mogu biti na udaljenosti manjoj od 100 m od postojećeg ugostiteljskog objekta u gradevini, zasebnoj dijelu gradevine, ili poslovnom prostoru gdje se obavlja druga djelatnost, osim ukoliko se ne radi o održavanju manifestacija, sajmova, prigodnih priredbi i sl.

(3) Predstavnicko tijelo može propisati vanjski izgled ugostiteljskih objekata iz stavka 1. ovoga clanka vodeći racuna o lokalnim ambijentalnim znacajkama.

(4) Iznimno od odredbe stavka 1. i 3. ovoga clanka ugostitelj može odrediti prostor i vanjski izgled ugostiteljskog objekta iz stavka 1. ovoga clanka, bez ogrančenja iz stavka 2. ovoga clanka, ukoliko se on nalazi u sklopu ugostiteljskog objekta iz skupine „Hoteli“ koji se kategorizira zvjezdicama i kampova iz skupine „Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj“ koji se kategoriziraju i ukoliko takvo određivanje ne podliježe primjeni posebnih propisa.

III. MINIMALNI UVJETI ZA VRSTU I UVJETI ZA KATEGORIJU

Clanak 14.

(1) Za obavljanje ugostiteljske djelatnosti u ugostiteljskim objektima moraju biti ispunjeni minimalni uvjeti za vrstu glede uredenja i opreme ugostiteljskih objekata, usluga, kao i drugi uvjeti propisani ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: minimalni uvjeti).

(2) Ministar pravilnikom propisuje minimalne uvjete iz stavka 1. ovoga clanka.

Clanak 15.

(1) Ugostiteljski objekti iz skupine: »Hoteli« i pojedine vrste ugostiteljskih objekata iz skupine: »Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj«, kategoriziraju se u kategorije ovisno o uredenju, opremi, uređajima, uslugama, održavanju i ostalim elementima.

(2) Ministar pravilnikom propisuje koje se vrste ugostiteljskih objekata iz stavka 1. ovoga clanka kategoriziraju, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za vrste i kategorije, način označavanja vrsta i kategorija, te način kategorizacije tih objekata.

Clanak 16.

(1) Za pojedine vrste ugostiteljskih objekata iz skupine »Hoteli« mogu se, na zahtjev ugostitelja, utvrditi posebni standardi i dodijeliti oznaka kvalitete.

(2) Ministar pravilnikom propisuje vrste ugostiteljskih objekata iz skupine »Hoteli« za koje se mogu utvrditi posebni standardi i dodijeliti oznaka kvalitete, vrste posebnih standarda iz stavka 1. ovoga clanka, uvjete i elemente koji moraju biti ispunjeni za pojedini standard, oznake i način označavanja posebnih standarda, način utvrđivanja posebnih standarda, uvjete za dodjelu oznake kvalitete, način dodjele te izgled oznake kvalitete.

Clanak 17.

Ugostiteljski objekt koji prestane ispunjavati uvjete propisane za određenu vrstu, kategoriju, posebni standard, odnosno za dodjelu oznake kvalitete, ne može poslovati kao ta vrsta, kategorija, posebni standard, odnosno s oznakom kvalitete.

Clanak 18.

(1) Ugostiteljski objekt može imati naziv jedne vrste ugostiteljskog objekta.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga clanka, ugostiteljski objekt može imati naziv dvije vrste ugostiteljskih objekata, ako za svaku vrstu ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i drugim propisima. Navedena iznimka ne odnosi se na vrste ugostiteljskih objekata koji rade noću odnosno koji ispunjavaju uvjete za rad noću sukladno posebnim propisima.

(3) Naziv vrste ugostiteljskog objekta može se promijeniti, ako su ispunjeni uvjeti propisani za drugu vrstu, i za to izdano odgovarajuće rješenje nadležnog tijela u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Clanak 19.

(1) Ugostitelj ne može obavljati ugostiteljsku djelatnost prije nego što od nadležnog ureda odnosno Ministarstva pribavi rješenje da ugostiteljski objekt ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovog Zakona.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga clanka, ugostitelj može poceti obavljati ugostiteljsku djelatnost u pojedinim vrstama ugostiteljskih objekata iz skupine »Hoteli« i prije nego od Ministarstva pribavi rješenje o kategoriji objekta.

(3) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, u slucaju iz stavka 2. ovoga clanka, rješenjem utvrđuje ispunjavanje uvjeta za pocetak obavljanja ugostiteljske djelatnosti.

(4) Rješenjem iz stavka 3. ovoga clanka utvrđuje se privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u određenom objektu i to najdulje godinu dana od dana njegove konacnosti.

(5) Ministar propisuje vrste ugostiteljskih objekata iz stavka 2. ovoga clanka u kojima i pod kojim uvjetima ugostitelj može poceti obavljati ugostiteljsku djelatnost prije nego što pribavi rješenje o kategoriji objekta.

IV. POSTUPAK UTVRĐIVANJA UVJETA ZA OBAVLJANJE UGOSTITELJSKE DJELATNOSTI

Clanak 20.

(1) Nadležni ured, na zahtjev ugostitelja, utvrđuje jesu li ispunjeni minimalni uvjeti za vrstu ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju.

(2) Nadležni ured, na zahtjev ugostitelja, utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata, osim za vrste navedene u clanku 22. stavku 1. ovoga Zakona.

(3) Ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. i 2. ovoga clanka, nadležni ured utvrđuje rješenjem u roku od 30 dana od dana uredno podnesenog zahtjeva.

(4) Rješenje iz stavka 3. ovoga clanka, upisuje se u Upisnik ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju, odnosno u Upisnik ugostiteljskih objekata koji se kategoriziraju, kojeg vodi nadležni ured.

(5) Ministar pravilnikom propisuje oblik, sadržaj i nacin vodenja upisnika iz stavka 4. ovoga clanka.

(6) Troškove postupka iz stavka 1. i 2. ovoga clanka snosi ugostitelj.

Clanak 21.

(1) Ako nadležni ured ne donese rješenje iz clanka 20. stavka 3. ovoga Zakona u propisanom roku, ugostitelj može zapoceti s radom u objektu, o cemu je dužan prethodno pisanim putem izvijestiti nadležni ured.

(2) Nadležni ured dužan je u roku od 30 dana od dana primljene obavijesti iz stavka 1. ovoga clanka donijeti rješenje iz clanka 20. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Ako nadležni ured utvrdi da nisu ispunjeni uvjeti propisani ovim Zakonom, a ugostitelj je zapoceo s radom na temelju stavka 1. ovoga clanka smatrat ce se da djelatnost obavlja protivno odredbama ovoga Zakona.

Clanak 22.

(1) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje ispunjavanje uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata iz skupine »Hoteli«, za vrste kojih se kategorije oznacavaju zvjezdicama, te za ugostiteljske objekte iz skupine »Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj« za vrste kampova koji se kategoriziraju.

(2) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje ispunjavanje uvjeta za posebni standard, odnosno dodjelu oznake kvalitete.

(3) Rješenje iz stavka 1. i 2. ovoga Zakona upisuje se u Upisnik ugostiteljskih objekata koji se kategoriziraju, kojeg vodi Ministarstvo.

(4) Ministar pravilnikom propisuje oblik, sadržaj i način vođenja Upisnika iz stavka 3. ovoga clanka.

(5) Troškove postupka iz stavka 1. i 2. ovoga clanka snosi ugostitelj.

Clanak 23.

(1) Ministarstvo po službenoj dužnosti svake tri godine provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz clanka 22. stavka 1. ovoga Zakona, te ponovno utvrđivanje posebnog standarda i ponovnu dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz clanka 16. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) O provedenoj kategorizaciji i utvrđenim posebnim standardima i dodjeli oznake kvalitete iz stavka 1. ovoga clanka Ministarstvo donosi rješenje koje se upisuje u Upisnik iz clanka 22. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Ministarstvo po službenoj dužnosti pazi na rok iz stavka 1. ovoga clanka.

(4) Ako se utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija ugostiteljskog objekta ili prestanak važenja izdanog rješenja o vrsti i kategoriji.

(5) Ako se utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđeni posebni standard ili oznaku kvalitete, rješenjem će se utvrditi prestanak izdanog rješenja o posebnom standardu ili oznaci kvalitete.

(6) U slučaju iz stavka 4. i 5. ovoga clanka, troškove postupka snosi ugostitelj.

(7) Ukoliko se na zahtjev ugostitelja u postupku iz stavka 1. ovoga clanka ugostitelju odredi dodatni rok za ispunjavanje uvjeta, troškove postupka snosi ugostitelj.

Clanak 24.

Protiv rješenja koja na temelju ovoga Zakona u prvom stupnju donosi Ministarstvo, nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Clanak 25.

(1) Rješenje iz clanka 20. stavka 3. i clanka 22. stavka 1. ovoga Zakona izdat će se ugostitelju uz slijedeće uvjete:

1. da je registriran za obavljanje ugostiteljske djelatnosti,
2. da ima pravo korištenja poslovnim prostorom ili objektom,

3. da ugostiteljski objekt u kojem ce se obavljati ugostiteljska djelatnost ispunjava uvjete propisane za odredenu vrstu odnosno kategoriju ugostiteljskog objekta,
4. da mu nije pravomocnom sudskom presudom ili rješenjem o prekršaju izrecena mjera sigurnosti ili zaštitna mjera zabrane obavljanja ugostiteljske djelatnosti, dok ta mjera traje,
5. da ispunjava i druge uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona,
6. da ispunjava uvjete sukladno posebnom propisu, bez kojih, prema tom propisu, Ministarstvo ili nadležni ured ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti.

(2) Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodjelu oznake kvalitete izdat ce se ugostitelju ako ugostiteljski objekt ispunjava uvjete utvrđene propisom iz clanka 16. stavka 2. ovoga Zakona.

Clanak 26.

(1) Rješenje iz clanka 20. stavka 3. i clanka 22. stavka 1. ovoga Zakona prestaje važiti:

- ako ugostitelj, u ugostiteljskom objektu na koji se rješenje odnosi, ne zapocne s radom u roku od devet mjeseci od dana konacnosti rješenja,
- ako se utvrdi da je ugostitelj odnosno ugostiteljski objekt prestao ispunjavati neki od uvjeta navedenih u clanku 25. stavku 1. ovoga Zakona, koji se odnose na njega,
- odjavom obavljanja djelatnosti u ugostiteljskom objektu, s danom podnošenja odjave nadležnom uredu odnosno Ministarstvu, odnosno po službenoj dužnosti ukoliko se utvrdi da je ugostitelj prestao obavljati djelatnost.

(2) O prestanku važenja rješenja iz stavka 1. ovoga clanka nadležni ured odnosno Ministarstvo donosi rješenje.

(3) Rješenje iz stavka 2. ovoga clanka upisuje se u Upisnik iz clanka 20. stavka 4. odnosno Upisnik iz clanka 22. stavka 3. ovoga Zakona.

V. KAMPIRANJE

Clanak 27.

(1) Kampiranje u smislu ovoga Zakona je boravak pod šatorom, u kamp-kucici, kamp-prikolici, pokretnoj kucici (mobile home), autodomu (kamper) i drugoj odgovarajućoj opremi za smještaj na otvorenom prostoru u kampovima iz skupine „Kampovi i ostali ugostiteljski objekti za smještaj“.

(2) Kampiranje je dozvoljeno samo u kampovima iz stavka 1. ovoga clanka.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga clanka za vrijeme održavanja sportskih, skautskih, kulturno-umjetnickih i slicnih manifestacija dozvoljeno je organizirano kampiranje na za uredenim prostorima.

(4) Predstavnicko tijelo ovisno o svrsi kampiranja iz stavka 3. ovoga clanka odnosno javna ustanova koja upravlja zašticenim podrucjem prirode, kada se kampiranje organizira na tom podrucju, određuju prostor za kampiranje i uvjete koje taj prostor za kampiranje mora ispunjavati, te vrijeme trajanja takvog kampiranja.

(5) Zabranjeno je postavljanje šatora, kamp-kucica, kamp-prikolica i druge opreme za kampiranje izvan kampova iz skupine „Kampovi i druge vrste za smještaj“ i prostora uređenih za kampiranje u skladu sa stavkom 3. ovoga članka, u svrhu kampiranja.

VI. UGOSTITELJSKE USLUGE GRAĐANA U DOMACINSTVU I SELJACKOM DOMACINSTVU

1. Ugostiteljske usluge građana u domacinstvu

Članak 28.

(1) Građanin u domacinstvu može pružati slijedeće ugostiteljske usluge:

1. uslugu smještaja u sobi, apartmanu i kući za odmor, kojih je vlasnik, do najviše 7 soba odnosno 14 kreveta, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti,

2. uslugu smještaja u kampu, organiziranom na zemljištu kojeg je vlasnik, s najviše 7 smještajnih jedinica odnosno za 25 gostiju istodobno, a koji su sukladno posebnom propisu obveznici plaćanja boravišne pristojbe,

3. usluge doručka, polupansiona ili pansiona gostima kojima pruža usluge smještaja u sobi, apartmanu i kući za odmor.

Članak 29.

(1) Za pružanje ugostiteljskih usluga građana u domacinstvu objekti iz članka 28. ovoga Zakona moraju ispunjavati minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju.

(2) Ministar pravilnikom propisuje minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategoriju, oznake za kategorije, način označavanja kategorija te postupak kategorizacije objekata iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Nadležni ured na zahtjev građanina utvrđuje jesu li ispunjeni minimalni uvjeti za vrstu i uvjeti za kategoriju za objekte iz članka 28. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 30.

(1) Građanin koji pruža ugostiteljske usluge građana u domacinstvu (u daljnjem tekstu: građanin) mora ispunjavati zdravstvene uvjete za rad u ugostiteljstvu sukladno posebnim propisima.

(2) Građanin mora ispunjavati i zdravstvene uvjete sukladno propisu donesenom na temelju ovoga Zakona.

(3) Ministar pravilnikom propisuje zdravstvene uvjete iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 31.

(1) U pružanju ugostiteljskih usluga građana u domacinstvu građanin je dužan:

1. vidno istaknuti na ulazu u objekt ili u neposrednoj blizini, na propisani način, natpis s oznakom vrste i kategorije objekta, utvrđene rješenjem nadležnog ureda,

2. istaknuti u svakom objektu naznaku vrste i kategorije objekta, cijene usluga koje nudi, informaciju o plaćanju boravišne pristojbe sukladno posebnom propisu, te se pridržavati istaknutih cijena,

3. utvrditi normative namirnica, pica i napitaka za pojedino jelo, pice i napitak, ako takve usluge pruža i pružiti usluge po utvrđenim normativima, te na zahtjev normativ predociti gostu,

4. izdati gostu račun s naznacenom vrstom, količinom i cijenom, odnosno odobrenim popustom, pruženih usluga za svaku pruženu uslugu,

5. voditi popis gostiju na propisani način,

6. dostaviti normative na ovjeru nadležnom uredu najkasnije tjedan dana prije njihove primjene.

(2) Prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u promidžbenim materijalima, građanin ne smije koristiti oznaku propisane vrste i kategoriju objekta koja nije utvrđena rješenjem nadležnog ureda.

(3) Građanin je dužan osobno omogućiti inspekcijski nadzor nadziranog objekta najkasnije u roku od 48 sati po primljenom pozivu gospodarskog inspektora.

(4) Ministar pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrasca i način vođenja popisa gostiju iz stavka 1. točke 5. ovoga članka.

Članak 32.

(1) Pri pružanju ugostiteljskih usluga građana u domaćinstvu građaninu mogu pomagati članovi njegovog domaćinstva.

(2) Građanin ne može biti poslodavac niti koristiti rad osoba koje nisu članovi njegovog domaćinstva.

(3) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, članovi domaćinstva moraju ispunjavati zdravstvene uvjete za rad u ugostiteljstvu sukladno posebnim propisima i pravilniku iz članka 30. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 33.

(1) Za pružanje ugostiteljskih usluga građana u domaćinstvu, građanin je dužan ishoditi rješenje nadležnog ureda o odobrenju za pružanje usluga građana u domaćinstvu (u daljnjem tekstu: rješenje o odobrenju).

(2) Rješenje o odobrenju izdat će se na zahtjev građanina uz slijedeće uvjete:

1. da je vlasnik objekta (soba, apartman ili kuća za odmor i sl.) ili vlasnik zemljišta za kamp,

2. da je poslovno sposoban,

3. da ispunjava zdravstvene uvjete propisane pravilnikom iz članka 30. stavka 3. ovoga Zakona,

4. da objekt u kojem će se pružati usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno ovom Zakonu,

5. da mu nije pravomoćnom sudskom presudom ili rješenjem o prekršaju izrečena mjera sigurnosti ili zaštitna mjera zabrane pružanja usluga građana u domaćinstvu, dok ta mjera traje

6. da ispunjava uvjete sukladno posebnom propisu, bez kojih, prema tom propisu, Ministarstvo ili nadležni ured ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti.

(3) Dokaze o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 2. i 5. ovoga clanka pribavlja nadležni ured po službenoj dužnosti.

(4) Nadležni ured dužan je riješiti o zahtjevu iz stavka 2. ovoga clanka u roku od 30 dana od dana uredno podnesenog zahtjeva.

(5) Rješenje iz stavka 1. ovoga clanka može se izdati samo jednom članu zajednickog domacinstva, odnosno samo jednom od suvlasnika, ukoliko se radi o objektu i/ili zemljištu koje je u suvlasništvu, uz suglasnost ostalih suvlasnika za pružanje ugostiteljskih usluga u tom objektu.

(6) Boravak više od 15 osoba koje nisu članovi uže obitelji sukladno posebnom propisu kojim se propisuje obveza placanja boravišne pristojbe, u stanovima, apartmanima, kucama, odnosno u stanovima, apartmanima i kucama za odmor, u turističkim mjestima kojima je posebnim propisom razdobljem glavne sezone obuhvaćeno razdoblje od 15. lipnja do 15. rujna, u tom razdoblju smatra se pružanjem ugostiteljskih usluga gradana u domacinstvu.

Clanak 34.

(1) Ako nadležni ured ne riješi o zahtjevu gradanina u roku iz clanka 33. stavka 4. ovoga Zakona, gradanin može zapoceti s pružanjem ugostiteljskih usluga, o čemu je dužan prethodno pisanim putem izvijestiti nadležni ured.

(2) Nadležni ured dužan je donijeti rješenje o odobrenju u roku od 30 dana od dana primljene obavijesti iz stavka 1. ovoga clanka.

(3) Ako nadležni ured utvrdi da nisu ispunjeni uvjeti propisani ovim Zakonom, a gradanin je započeo s radom na temelju stavka 1. ovoga clanka, smatrat će se da usluge obavlja protivno odredbama ovoga Zakona.

(4) Nadležni ured dostavit će rješenje o odobrenju Poreznoj upravi, nadležnoj ispostavi područne jedinice Državnog inspektorata, nadležnoj sanitarnoj inspekciji, te Državnom zavodu za statistiku.

Clanak 35.

Rješenje o odobrenju sadrži:

1. ime i prezime, datum rođenja i adresu stanovanja gradanina,
2. mjesto, ulicu i broj objekta u kojem se pruža usluga,
3. vrstu ugostiteljske usluge i broj gostiju kojima se usluga može pružiti,
4. vrstu i kategoriju objekta u kojem pruža usluga,
5. naznaku o pružanju usluga tijekom cijele godine ili sezonski.

Clanak 36.

(1) Rješenje o odobrenju upisuje se u Upisnik o obavljanju ugostiteljskih usluga gradana u domacinstvu koji vodi nadležni ured.

(2) Ministar pravilnikom propisuje oblik, sadržaj i način vodenja Upisnika iz stavka 1. ovoga clanka.

Clanak 37.

(1) Rješenje o odobrenju prestaje važiti:

1. smrću građanina,
2. odjavom građanina, danom navedenim u odjavi ili danom podnošenja odjave nadležnom uredu, ako je građanin u odjavi utvrdio datum unatrag,
3. ako građanin ne započne pružati usluge u roku od devet mjeseci od dana konacnosti rješenja,
4. ako se utvrdi da je građanin odnosno objekt u kojem se pružaju ugostiteljske usluge prestao ispunjavati neki od uvjeta navedenih u clanku 33. stavku 2. ovoga Zakona, koji se odnose na njega,
5. ako je inspekcijским nadzorom utvrđeno da nisu ispunjeni uvjeti propisani ovim Zakonom, propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, a utvrđeni nedostaci nisu otklonjeni u zadanom roku.

(2) O prestanku važenja rješenja o odobrenju nadležni ured donosi rješenje i dostavlja ga nadležnoj Poreznoj upravi, nadležnoj ispostavi područne jedinice Državnog inspektorata i nadležnoj sanitarnoj inspekciji, te Državnom zavodu za statistiku.

(3) Rješenje iz stavka 2. ovoga clanka upisuje se u Upisnik iz clanka 36. stavka 1. ovoga Zakona.

2. Ugostiteljske usluge u seljackom domacinstvu

Clanak 38.

(1) Seljacko domacinstvo u smislu ovoga Zakona je seljacko gospodarstvo ili obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik poljoprivrednih gospodarstva sukladno propisima iz nadležnosti ministarstva nadležnog za poljoprivredu i koje pruža ugostiteljske usluge sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) U seljackom domacinstvu mogu se pružati slijedeće ugostiteljske usluge:

1. usluge smještaja u sobi i apartmanu do najviše 10 soba odnosno za 20 gostiju istodobno,
2. usluge smještaja u kampu s najviše 10 smještajnih jedinica odnosno za 30 gostiju istodobno,
3. usluge dorucka, polupansiona ili pansiona gostima kojima se pružaju usluge smještaja u sobi ili apartmanu,
4. pripremanje i usluživanje toplih i hladnih jela te pica i napitaka iz pretežito vlastite proizvodnje za najviše 50 gostiju (izletnika) istodobno,
5. usluživanje (kušanje) mošta, vina, vocnih vina, drugih proizvoda od vina i vocnih vina, jakih alkoholnih i alkoholičnih pica te domaćih narezaka iz vlastite proizvodnje u uređenom dijelu stambenog ili gospodarskog objekta, u zatvorenom, natkritom ili na otvorenom prostoru za najviše 50 gostiju (izletnika) istodobno.

(3) Ministar pravilnikom propisuje minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za kategorije, način označavanja kategorija te način kategorizacije objekata u kojima se pružaju usluge iz stavka 2. točke 1. i 2. ovoga clanka, što se smatra pretežito vlastitom proizvodnjom, te vrste proizvoda koji ne moraju biti iz vlastite proizvodnje u smislu stavka 2. točke 4. ovoga clanka.

(4) Na pružanje usluga u seljackom domaćinstvu na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 29. do 35. i 37. ovoga Zakona, s tim da se pri pružanju usluga smještaja mora vidno istaknuti odnosno navesti u racunu iznos boravišne pristojbe.

(5) Rješenje o odobrenju za pružanje usluga u seljackom domaćinstvu upisuje se u Upisnik o pružanju ugostiteljskih usluga u seljackom domaćinstvu koji vodi nadležni ured.

(6) Ministar pravilnikom propisuje oblik, sadržaj i način vodenja Upisnika iz stavka 5. ovoga članka.

VII. NADZOR

Članak 39.

(1) Upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Ministarstvo.

(2) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, te pojedinačnih akata, uvjeta i načina rada nadziranih pravnih i fizičkih osoba provode nadležni gospodarski inspektori (u daljnjem tekstu: gospodarski inspektor) i drugi inspektori, svaki u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima.

(3) Nadzor nad zabranom usluživanja odnosno dopuštanja konzumiranja alkohola osobama mladim od 18 godina provode i policijski službenici ministarstva nadležnog za unutarnje poslove (u daljnjem tekstu: policijski službenici).

Članak 40.

(1) Gospodarski inspektor usmenim rješenjem koje će izreći na licu mjesta ugostitelju ili njegovu predstavniku, zabraniti će pružanje ugostiteljskih usluga ugostitelju koji se ne pridržava propisanoga radnog vremena i odmah izvršiti pecacenje uredaja, opreme i ostalih prostorija u kojima se obavlja ugostiteljska djelatnost, te u roku od pet dana donijeti pisano rješenje o zabrani rada, u trajanju od 30 dana od dana donesenoga usmenog rješenja.

(2) U obavljanju nadzora iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona policijski službenici ovlašteni su protiv prekršitelja podnijeti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka.

(3) Ukoliko se u ugostiteljskom objektu nalaze pokvarljive namirnice, ugostitelj je dužan pisanim putem, u roku od 24 sata od dana pecacenja poslovnih prostorija, zatražiti da se zapepacena prostorija privremeno opečati i u prisutnosti gospodarskog inspektora iz istih odmah iznijeti pokvarljive namirnice, nakon čega će gospodarski inspektor odnosno policijski službenik poslovne prostorije ponovno zapecatiti.

(4) Žalba protiv rješenja ne zadržava izvršenje rješenja.

Članak 41.

(1) Ako ugostiteljski objekt ili objekt u kojem se pružaju pojedine ugostiteljske usluge ne udovoljavaju uvjetima propisanim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, gospodarski inspektor naredit će otklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti određujući rok u kojem se ti nedostaci i nepravilnosti moraju otkloniti.

(2) Ako nedostaci i nepravilnosti iz stavka 1. ovoga clanka ne budu otklonjeni u određenom roku, gospodarski inspektori zabranit će obavljanje ugostiteljske djelatnosti, odnosno pružanje pojedinih ugostiteljskih usluga, dok se nedostaci i nepravilnosti ne otklone.

Clanak 42.

(1) Ako nedostaci i nepravilnosti iz clanka 41. stavka 1. ovoga Zakona ugrožavaju zdravlje i život gostiju ili zaposlenog osoblja, gospodarski i drugi inspektori iz clanka 39. stavka 2. ovoga Zakona zabranit će obavljanje ugostiteljske djelatnosti, odnosno pružanje pojedinih ugostiteljskih usluga, dok se nedostaci i nepravilnosti ne otklone.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga clanka, gospodarski i drugi inspektori mogu mjeru izreci usmeno i zahtijevati izvršenje mjere bez odlaganja (odmah).

Clanak 43.

(1) Ako gospodarski inspektor utvrdi da je oprema za kampiranje postavljena izvan kampova iz skupine „Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj“ i prostora uređenih za kampiranje u skladu sa clankom 27. stavkom 3. ovoga Zakona, u svrhu kampiranja, rješenjem će narediti uklanjanje šatora, kamp-kucica, kamp-prikolica i druge opreme za kampiranje.

(2) Rok za izvršenje mjere iz stavka 1. ovoga clanka je 24 sata od urucenja rješenja.

VIII. KAZNENE ODREDBE

Clanak 44.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. pruža ugostiteljske usluge koje nisu utvrđene rješenjem Ministarstva odnosno nadležnog ureda, osim u slučaju iz clanka 11. stavka 2. ovoga Zakona (clanak 11. stavak 1.),

2. ugostiteljski objekt ne ispunjava minimalne uvjete propisane za određenu vrstu, a za objekte koji se kategoriziraju i uvjete za kategoriju, te uvjete utvrđenog posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete (clanak 14., 15. i 16.),

3. obavlja ugostiteljsku djelatnost bez rješenja nadležnog ureda iz clanka 20. stavka 3. ovoga Zakona odnosno rješenja Ministarstva iz clanka 22. stavka 1. ovoga Zakona, osim u slučaju iz clanka 21. stavka 1. i clanka 19. stavka 2., 3. i 4. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaje iz stavka 1. i 2. ovoga clanka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga clanka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga clanka, uz izrecenu novčanu kaznu pravnoj i fizičkoj osobi će se oduzeti i imovinska korist pribavljena prekršajem.

(5) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga clanka, gospodarski inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja, u iznosu od 3.000,00 kuna.

Clanak 45.

(1) Novčanom kaznom od 4.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, ako:

1. vidno ne istakne na ulazu u ugostiteljski objekt odnosno u ulazu ugostiteljskog objekta smještenog u građevini zaštićenoj kao kulturno dobro, na propisani način, natpis s oznakom vrste ugostiteljskog objekta, odnosno vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete utvrđene rješenjem nadležnog ureda, odnosno Ministarstva (članak 9. stavak 1. točka 1.),

2. vidno ne istakne na ulazu u objekt obavijest o radnom vremenu i radnim odnosno neradnim danima (članak 9. stavak 1. točka 2.),

3. ne utvrdi kućni red u ugostiteljskim objektima za smještaj i ne istakne ga na recepciji te izvadak iz kućnog reda ne istakne u svim sobama i apartmanima (članak 9. stavak 1. točka 3.),

4. ne utvrdi normative o utrošku namirnica i pica za pojedino jelo, pice i napitak, ne pruži usluge u količinama i kakvoći sukladno normativima te na zahtjev normativ ne predoci gostu (članak 9. stavak 1. točka 4.),

5. vidno ne istakne cijene usluga koje se nude, na način dostupan gostima i ne pridržava se istaknutih cijena, a kod pružanja usluga smještaja u cjenicima ne istakne i iznos boravišne pristojbe, ne stavi cjenike na raspolaganje gostima u dovoljnom broju primjeraka (članak 9. stavak 1. točka 5.),

6. ne izda gostu račun za svaku pruženu ugostiteljsku uslugu s naznakom vrste, količine i cijene odnosno odobrenog popusta pruženih usluga, a kod pružanja usluga smještaja ne navede u računu i iznos boravišne pristojbe (članak 9. stavak 1. točka 6.),

7. ne pridržava se propisanoga radnog vremena (članak 9. stavak 1. točka 7.),

8. primjenjuje neovjerene normative ili ih primjenjuje prije utvrđenog roka (članak 9. stavak 1. točka 8.),

9. ne vodi knjigu gostiju u ugostiteljskom objektu za smještaj u propisanom obliku, sadržaju i na propisani način (članak 9. stavak 1. točka 9.),

10. ne vodi knjigu žalbi u svakom objektu u propisanom obliku, sadržaju i na propisani način, ne dostavi izjavljen prigovor u propisanom roku Državnom inspektoratu te ne odgovori na prigovor u propisanom roku (članak 9. stavak 1. točka 10.),

11. ne osigura goste u ugostiteljskom objektu za smještaj od posljedica nesretnog slučaja (članak 9. stavak 1. točka 11.),

12. ne obavijesti pisanim putem u propisanom roku nadležni ured odnosno Ministarstvo o prestanku obavljanja djelatnosti u ugostiteljskom objektu (članak 9. stavak 1. točka 12.),

13. ne istakne u ugostiteljskom objektu u kojem pruža usluge turistima uz naziv vrste ugostiteljskog objekta i oznaku da se u tom objektu pružaju usluge turistima (članak 9. stavak 4.),

14. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u komercijalnom poslovanju, koristi oznaku propisane vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete koja nije utvrđena rješenjem nadležnog ureda odnosno Ministarstva (članak 10.),

15. uslužuje odnosno dopušta konzumiranja alkoholnih pica u ugostiteljskom objektu osobama mladim od 18 godina i osobama pod utjecajem alkohola, u ugostiteljskim objektima u kojima se uslužuju alkoholna pica ne istakne na vidljivom mjestu oznaka o zabrani usluživanja odnosno konzumiranja alkoholnih pica osobama mladim od 18 godina i osobama pod utjecajem alkohola, ili ako uslužuje alkoholna pica protivno propisanoj zabrani (članak 12.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, gospodarski inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja, u iznosu od 3.000,00 kuna.

Članak 46.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, ako:

1. pruža usluge u objektu zatvorenog tipa bez rješenja nadležnog ureda (članak 4. stavak 2.).

2. ugostiteljski objekt zatvorenog tipa ne ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i drugim propisima (članak 4. stavak 2. i 3.),

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 1.500,00 do 7.500,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka, uz izrecenu novčanu kaznu pravnoj i fizičkoj osobi će se oduzeti i imovinska korist pribavljena prekršajem.

(5) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, gospodarski inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja, u iznosu od 3.000,00 kuna.

Članak 47.

(1) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj građanin, ako:

1. pruža usluge smještaja u više od 7 soba odnosno 14 kreveta (članak 28. stavak 1. točka 1.),

2. pruža usluge smještaja u kampu u više od 7 smještajnih jedinica odnosno za više od 25 gostiju istodobno, a koji su sukladno posebnom propisu obveznici plaćanja boravišne pristojbe, (članak 28. stavak 1. točka 2.),

3. pruža usluge dorucka, polupansiona ili pansiona osobama koje nisu gosti kojima pruža usluge smještaja u sobi, apartmanu i kući za odmor (članak 28. stavak 1. točka 3.)

4. objekt u kojem pruža usluge ne ispunjava minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju (članak 29. stavak 1.),

5. ne ispunjava propisane zdravstvene uvjete (članak 30. stavak 2.),

6. vidno ne istakne na ulazu u objekt ili u neposrednoj blizini, na propisani način, natpis s oznakom vrste i kategorije objekta, utvrđene rješenjem nadležnog ureda (članak 31. stavak 1. točka 1.),

7. ne istakne u svakom objektu naznaku vrste i kategorije objekta, cijene usluga koje nudi, informaciju o plaćanju boravišne pristojbe sukladno posebnom propisu, te se ne pridržava istaknutih cijena, (članak 31. stavak 1. točka 2.),

8. ne utvrdi normative namirnica, pica i napitaka za pojedine usluge prehrane, pica i napitaka, ako takve usluge pruža i ne pruži usluge po utvrđenim normativima, te na zahtjev normativ ne predoci gostu (članak 31. stavak 1. točka 3.),

9. ne izda gostu račun s naznačenom vrstom, količinom i cijenom, odnosno odobrenim popustom, pruženih usluga za svaku pruženu uslugu (članak 31. stavak 1. točka 4.),

10. ne vodi popis gostiju na propisani način (članak 31. stavak 1. točka 5.),

11. primjenjuje neovjerene normative ili ih primjenjuje prije utvrđenog roka (članak 31. stavak 1. točka 6.),

12. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u promidžbenim materijalima koristi oznaku propisane vrste i kategoriju objekta koja nije utvrđena rješenjem nadležnog ureda (članak 31. stavak 2.),

13. osobno ne omogući inspekcijski nadzor nadziranog objekta najkasnije u roku od 48 sati po primljenom pozivu gospodarskog inspektora (članak 31. stavak 3.),

14. postane poslodavac ili koristi rad osoba koje nisu članovi njegovog domaćinstva (članak 32. stavak 2.),

15. članovi domaćinstva građanina koji mu pomažu pružati usluge ne ispunjavaju propisane zdravstvene uvjete iz članka 30. stavka 3. ovoga Zakona (članak 32. stavak 3.),

16. pruža usluge iz članka 28. i 38. ovoga Zakona bez rješenja o odobrenju, osim u slučaju iz članka 34. stavka 1. ovoga Zakona (članak 33. stavak 1.),

17. pruža ugostiteljske usluge u seljачkom domaćinstvu a nije član seljачkog domaćinstva, pruža uslugu smještaja u više od 10 soba odnosno za više od 20 gostiju istodobno ili u kampu u više od 10 smještajnih jedinica odnosno za više od 30 gostiju istodobno, pruža usluge doručka, polupansiona ili pansiona osobama koje nisu gosti kojima pruža usluge smještaja u sobi i apartmanu, priprema i uslužuje topla i hladna jela te pica i napitke koji nisu iz pretežito vlastite proizvodnje ili ih uslužuje za više od 50 gostiju (izletnika) istodobno, ili uslužuje mošt, vina, voćna vina, druge proizvode od vina i voćnih vina, jaka alkoholna i alkoholnih pica te domaće nereske koji nisu iz vlastite proizvodnje ili ih uslužuje za više od 50 osoba (izletnika) istodobno, te ako pri pružanju usluga smještaja vidno ne istakne odnosno u računu ne navede iznos boravišne pristojbe (članak 38. stavak 2. i 4.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. točke 17. ovoga članka, uz izrecenu novčanu kaznu građaninu će se oduzeti i imovinska korist pribavljena prekršajem.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, gospodarski inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja, u iznosu od 3.000,00 kuna.

Članak 48.

(1) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj osoba koja kampira ili postavlja šator, kamp-prikolicu, pokretnu kucicu (mobile home), autodom (kamper) i drugu odgovarajuću opremu za smještaj na otvorenom, izvan kampova iz skupine „Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj“ i prostora uređenim za kampiranje u skladu sa člankom 27. stavkom 3. ovoga Zakona, u svrhu kampiranja. (članak 27. stavak 1. 2., i 4.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka, gospodarski inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja, u iznosu od 2.000,00 kuna.

Članak 49.

Za prekršaje utvrđene člankom 44. i 45. ovoga Zakona počinjene u istom ugostiteljskom objektu drugi put u roku od dvije godine od pravomoćnosti prvog rješenja o prekršaju, uz

novcanu kaznu, izreci ce se ugostitelju i zaštitna mjera zabrane obavljanja ugostiteljske djelatnosti u tom objektu u trajanju od tri mjeseca do godine dana.

Clanak 50.

Za prekršaje utvrđene clankom 44. i 45. ovoga Zakona pocinjene u istom objektu treci put u roku od dvije godine od pravomocnosti drugog rješenja o prekršaju uz novcanu kaznu, izreci ce se ugostitelju i zaštitna mjera zabrane obavljanja ugostiteljske djelatnosti u trajanju od šest mjeseci do godine dana.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Clanak 51.

(1) Ugostitelji koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju ugostiteljsku djelatnost u objektima iz clanka 9. stavka 1. tocke 2. i 3. Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 48/95, 20/97, 68/98, 45/99, 76/99, 92/01, 117/01, 4/02, 117/03 i 42/05) dužni su uskladiti svoje poslovanje s odredbama pravilnika iz clanka 14. stavak 2. ovoga Zakona u roku od 5 godina od dana stupanja na snagu toga pravilnika.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga clanka ugostitelji koji obavljaju djelatnost u ugostiteljskom objektu koji ima naziv dvije vrste objekta od kojih je jedna vrsta koja radi nocu odnosno ispunjava uvjete za rad nocu sukladno posebnim propisima, dužni su uskladiti svoje poslovanje s odredbom clanka 18. stavka 2. ovoga Zakona u roku do 1 godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona i s odredbama pravilnika iz clanka 14. stavak 2. ovoga Zakona u roku od 1 godine od dana stupanja na snagu toga pravilnika.

(3) Ugostitelji koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju ugostiteljsku djelatnost u objektima iz clanka 33. i 34. odnosno na nacin propisan clankom 15. stavkom 1. Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 48/95, 20/97, 68/98, 45/99, 76/99, 92/01, 117/01, 4/02, 117/03 i 42/05) dužni su uskladiti svoje poslovanje s odredbama pravilnika iz clanka 14. stavka 2. ovoga Zakona u roku od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu toga pravilnika.

(4) Ugostitelju koji ne uskladi svoje poslovanje sukladno stavku 1., 2. i 3. ovoga clanka nadležni ured rješenjem ce zabraniti obavljanje ugostiteljske djelatnosti i utvrditi prestanak važenja izdanog rješenja o obavljanju ugostiteljske djelatnosti.

Clanak 52.

(1) Pravne i fizicke osobe koje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona pružaju ugostiteljske usluge u objektu zatvorenog tipa sukladno clanku 4. Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 48/95, 20/97, 68/98, 45/99, 76/99, 92/01, 117/01, 4/02, 117/03 i 42/05) nastavljaju s radom, ali su dužne u roku od 5 godina od dana stupanja na snagu ovoga Zakona ishoditi rješenje o ispunjavanju minimalnih uvjeta za neku od vrsta ugostiteljskih objekata propisanih pravilnikom donesenim na temelju ovoga Zakona.

(2) Pravnoj ili fizickoj osobi koja ne ishodi rješenje iz stavka 1. ovoga clanka nadležni ured rješenjem ce zabraniti pružanje ugostiteljskih usluga i utvrditi prestanak važenja izdanog rješenja o pružanju ugostiteljskih usluga u objektu zatvorenog tipa.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga clanka pravne i fizicke osobe koje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona pružaju ugostiteljske usluge u objektu zatvorenog tipa za djecu u sklopu organiziranog odmora djece nastavljaju s radom kao ugostiteljski objekti iz clanka 4. stavka 1. ovoga Zakona.

(4) Do isteka roka iz stavka 1. ovoga clanka na pružanje usluga u objektu iz stavka 1. ovoga Zakona, osim u objektima iz stavka 3. ovoga clanka, primjenjivat ce se odredbe Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 48/95, 20/97, 68/98, 45/99, 76/99, 92/01, 117/01, 4/02, 117/03 i 42/05) i propisa donesenih za njegovo izvršenje.

(5) Do stupanja na snagu propisa iz clanka 4. stavka 3. i 5. ovoga Zakona na objekte iz stavka 3. ovoga clanka primjenjivat ce se odredbe Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 48/95, 20/97, 68/98, 45/99, 76/99, 92/01, 117/01, 4/02, 117/03 i 42/05) i propisa donesenih za njegovo izvršenje.

Clanak 53.

(1) Ugostitelji koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju ugostiteljsku djelatnost u smještanim objektima kampovi koji se kategoriziraju, iz skupine ‘Kampovi i druge vrste objekata za smještaj’, a do stupanja na snagu ovoga Zakona nisu ishodili rješenje o kategorizaciji sukladno Pravilniku o razvrstavanju, minimalnim uvjetima i kategorizaciji smještajnih objekata kampova iz skupine „Kampovi i druge vrste objekata za smještaj“ („Narodne novine“, broj 175/03 i 106/04) dužni su ishoditi rješenje o kategorizaciji u roku od 2 godine od dana stupanja na snagu propisa iz clanka 15. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ugostitelju koji ne ishodi rješenje iz stavka 1. ovoga clanka Ministarstvo odnosno nadležni ured rješenjem ce zabraniti obavljanje ugostiteljske djelatnosti i utvrditi prestanak važenja izdanog rješenja o kategorizaciji.

Clanak 54.

Ugostiteljima koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju ugostiteljsku djelatnost u smještanim objektima iz skupine „Hoteli“ koji se kategoriziraju, a do stupanja na snagu ovoga Zakona nisu ishodili rješenje o kategorizaciji sukladno Pravilniku o razvrstavanju, kategorizaciji, posebnim standardima i posebnoj kvaliteti smještajnih objekata iz skupine „Hoteli“ („Narodne novine“, broj 48/02, 108/02, 132/03 i 73/04) Ministarstvo ce rješenjem zabraniti obavljanje ugostiteljske djelatnosti i utvrditi prestanak važenja izdanog rješenja o kategorizaciji.

Clanak 55.

(1) Gradani koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona pružaju ugostiteljske usluge u domacinstvu dužni su uskladiti svoje poslovanje s odredbom clanka 28. stavak 1. tocke 1. i 2. ovoga Zakona u roku od pet godina od stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Gradaninu koji ne uskladi svoje poslovanje sukladno stavku 1. ovoga clanka nadležni ured rješenjem ce zabraniti pružanje ugostiteljskih usluga gradana u domacinstvu i utvrditi prestanak važenja izdanog rješenja o odobrenju.

Clanak 56.

Rok iz clanka 23. stavka 1. ovoga Zakona u kojem je Ministarstvo dužno provesti ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz clanka 22. stavka 1. ovoga Zakona i ponovno utvrdivanje posebnog standarda i oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz clanka 16. stavka 1. ovoga Zakona za ugostiteljske objekte kojima je do stupanja na snagu ovoga Zakona rješenjem utvrđena kategorija, odnosno posebni standard i oznaka kvalitete tece od dana konacnosti tih rješenja.

Clanak 57.

Postupci zapoceti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit ce se po odredbama ovoga Zakona.

Clanak 58.

Predstavnicko tijelo dužno je donijeti propise na osnovi ovlaštenja iz ovoga Zakona u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Clanak 59.

Propise na temelju ovlaštenja iz ovoga Zakona ministar ce donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Clanak 60.

Do stupanja na snagu propisa iz clanaka 58. i 59. ovoga Zakona, ostaju na snazi propisi koji su doneseni za izvršenje Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 48/95, 20/97, 68/98, 45/99, 76/99, 92/01, 117/01, 4/02, 117/03 i 42/05).

Clanak 61.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, broj 48/95, 20/97, 68/98, 45/99, 76/99, 92/01, 117/01, 4/02, 117/03 i 42/05).

Clanak 62.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, s tim da se odredbe clanka 8. stavka 1. i clanka 9. stavka 1. tocke 11. ovoga Zakona pocinju primjenjivati nakon isteka roka od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Ovim člankom propisan je predmet ovoga Zakona.

Uz članak 2.

Ovim člankom propisano je što se smatra ugostiteljskom djelatnošću u smislu ovoga Zakona.

Uz članak 3.

Ovim člankom propisano je tko može obavljati ugostiteljsku djelatnost, odnosno pružati samo određene ugostiteljske usluge. Tako pored ugostitelja, ugostiteljsku djelatnost mogu pod uvjetima za ugostitelja obavljati i u članku taksativno navedene pravne osobe. Naime, kako je osnovna djelatnost, pa i razlog osnivanja, navedenih pravnih osoba usko povezana s ugostiteljskom djelatnošću i turizmom u cjelini, ocjenjuje se opravdanim omogućiti navedenim pravnim osobama obavljanje ugostiteljske djelatnosti bez njihove formalne registracije kao ugostitelja. Tako u krug pravnih osoba koje pod uvjetima za ugostitelja mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost, pored ustanova koje upravljaju nacionalnim parkovima i parkovima prirode te ugostiteljske obrazovne ustanove, učenicki i studentski domovi u svojim poslovnim prostorijama i prostorima, predlaže se da ugostiteljsku djelatnost mogu obavljati Hrvatski nacionalni ferijalni i hostelski savez u objektima omladinskog turizma (hostel) za svoje članove i članove međunarodnih udruga omladinskog turizma kojih je savez član, Hrvatski planinarski savez i njegove članice u svojim planinarskim objektima prvenstveno za svoje članove i članove međunarodnih udruga planinara kojih je savez član, lovacke udruge koje su na području lovišta pravo lova stekle koncesijom ili zakupom sukladno posebnim propisima, u svojim poslovnim prostorima i prostorijama, za svoje članove i druge registrirane lovce, te ustanove za kazališnu djelatnost. Nadalje, navedenom odredbom uvažava se činjenica da i Hrvatski nacionalni ferijalni i hostelski savez, planinarske udruge i udruge lovaca, već pružaju određene usluge koje se mogu smatrati ugostiteljskim.

Člankom je propisano da pod određenim uvjetima određene ugostiteljske usluge mogu pružati građani.

Uz članak 4.

Ovim člankom propisano je pod kojim uvjetima pravna ili fizička osoba može obavljati djelatnost u ugostiteljskom objektu zatvorenog tipa – odmaralištu za djecu, u funkciji organiziranog odmora djece, dano je ovlaštenje ministru da pripisuje minimalno-tehnicke uvjete za pružanje tih usluga i oblik obrasca prijave i način vođenja upisnika dječjih odmarališta, te je određeno nadležno tijelo za utvrđivanje tih uvjeta.

Uz članak 5.

Ovim člankom propisano je na koje usluge odnosno način pružanja usluga prehrane, pica i smještaja se odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju.

Uz članak 6. i 7.

Ovim clancima propisano je da se ugostiteljska djelatnost obavlja u ugostiteljskom objektu, navedeni su objekti odnosno prostori i naprave u kojima mogu biti smješteni ugostiteljski objekti, propisuju se skupine ugostiteljskih objekata s obzirom na vrstu usluga koje se u njima pružaju, određuje njihovo daljnje razvrstavanje unutar skupina, mogućnost da pojedine vrste mogu biti klupskog tipa, te se daje ovlaštenje ministru za propisivanje vrsta ugostiteljskih objekata unutar skupina, ugostiteljskih usluga koje se moraju i mogu pružati u pojedinoj vrsti ugostiteljskog objekta, te vrsta ugostiteljskih objekata koje mogu biti klupskog tipa.

Uz članak 8.

Ovim clankom propisano je radno vrijeme ugostiteljskih objekata na način da je ono određeno s obzirom na ugostiteljske usluge koje se u njima pružaju, na ispunjavanje uvjeta za rad noću, smještaju unutar naselja ili poslovanje unutar nekog drugog objekta.

Ovim clankom daje se i ovlaštenje predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave da pod određenim uvjetima može produžiti propisano radno vrijeme ugostiteljskih objekata iz skupina „Restorani“ i Barovi“ najduže za 2 sata, odnosno da pod određenim uvjetima za iste ugostiteljske objekte može propisati drugacije radno vrijeme radi organiziranja prigodnih proslava (docek Nove godine, svadba, maturalna zabava i sl.), da odredi lokaciju područja naselja u kojem ugostiteljski objekti mogu raditi od 00,00, do 24,00 sati, te da utvrdi mjerila pod kojima poglavarstvo može po službenoj dužnosti za pojedine ugostiteljske objekte odrediti raniji završetak radnog vremena.

Ovim clankom daje se ovlaštenje poglavarstvu jedinice lokalne samouprave da može po službenoj dužnosti za pojedine ugostiteljske objekte odrediti raniji završetak radnog vremena od radnog vremena propisanog stavkom 1. podstavkom 2. i 3. ovoga clanka, te radnog vremena propisanog odlukom predstavničkog tijela iz stavka 2. ovoga clanka, te ovlaštenje da propisuje radno vrijeme ugostiteljskih objekata iz skupine „Objekti jednostavnih usluga“.

Ovim clankom propisano je da radno vrijeme drugih vrsta ugostiteljskih objekata za smještaj iz skupine „Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj“ određuje sam ugostitelj odnosno druga pravna ili fizička osoba koja obavlja ugostiteljsku djelatnost u tim objektima.

Uz članak 9.

Ovim clankom propisuju se obveze ugostitelja u obavljanju ugostiteljske djelatnosti, daje se ovlaštenje ministru za propisivanje oblika, sadržaja i načina vođenja knjige gostiju te knjige žalbi, a predstavničkom tijelu da može odrediti prostore na kojima se pružaju usluge turistima.

Uz članak 10.

Ovim clankom propisana je zabrana ugostitelju korištenja oznake propisane vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda i oznake kvalitete koja nije utvrđena rješenjem prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u komercijalnom poslovanju.

Uz članak 11.

Ovim člankom propisano je da ugostitelj ne smije pružati ugostiteljske usluge koji nisu utvrđene rješenjem, ali da može povremeno (za vrijeme trajanja manifestacija, sajмова, prigodnih priredbi i sl.) izvan svoga ugostiteljskog objekta obavljati ugostiteljsku djelatnost uz ispunjavanje sanitarnih uvjeta. Propisano je i da samo ugostitelj može pružati ugostiteljskih usluga povodom prigodnih proslava i manifestacija (doček Nove godine, svadbe i sl.) u ugostiteljskom objektu, drugom poslovnom prostoru ili na otvorenom javnom prostoru.

Uz članak 12.

Ovim člankom propisana je zabrana usluživanja odnosno dopuštanja konzumiranja alkoholnih pica u ugostiteljskom objektu osobama mladim od 18 godina, obveza ugostitelja da mora na vidljivom mjestu biti istaknuta oznaka o zabrani, te je dano ovlaštenje predstavničkom tijelu da može zabraniti usluživanje alkoholnih pica u ugostiteljskim objektima u određenom razdoblju tijekom dana.

Uz članak 13.

Ovim člankom dano je ovlaštenje predstavničkom tijelu da određuje prostore na kojima mogu biti ugostiteljski objekti u kiosku, kontejneru, nepokretnom vozilu i priključnom vozilu, šatoru, na klupi, kolicima i sličnim napravama opremljenim za pružanje ugostiteljskih usluga, te je propisana minimalna udaljenost tih prostora od postojećih ugostiteljskih objekata u cvrstom objektu. Također ovim člankom je dano ovlaštenje predstavničkom tijelu propisivanja vanjskog izgleda navedenih ugostiteljskih objekata uz uvjet poštivanja lokalnih ambijentalnih značajki, te je kao iznimka predviđena mogućnost, odnosno uvjeti pod kojim ugostitelj može odrediti prostor i izgled objekta.

Uz članak 14.

Ovim člankom propisano je koji uvjeti moraju biti ispunjeni u ugostiteljskim objektima za obavljanje ugostiteljske djelatnosti, te je dano ovlaštenje ministru da propiše minimalne uvjete.

Uz članak 15.

Ovim člankom je propisana obveza kategorizacije ugostiteljskih objekata iz skupine: »Hoteli« i pojedinih vrsta ugostiteljskih objekata iz skupine: »Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj«, te je dano ovlaštenje ministru da propiše koje se vrste ugostiteljskih objekata iz skupine: »Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj« kategoriziraju, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za kategorije, način označavanja kategorija, te način kategorizacije objekata.

Uz članak 16.

Ovim je člankom dana mogućnost ugostitelju da za pojedine vrste ugostiteljskih objekata iz skupine »Hoteli« zatraži utvrđivanje posebnog standarda i dodjele oznake kvalitete, te je dano ovlaštenje ministru da propiše vrste objekata za koje se može zatražiti utvrđivanje posebnog standarda odnosno dodjela oznake kvalitete, vrste posebnih standarda, uvjete i elemente koji moraju biti ispunjeni za pojedini standard, oznake i način označavanja posebnih standarda, način utvrđivanja posebnih standarda, uvjete za dodjelu oznake kvalitete, način dodjele te izgled oznake kvalitete.

Uz članak 17.

Ovim je člankom propisano da ugostitelj ne može poslovati u ugostiteljskom objektu koji prestane ispunjavati uvjete propisane za određenu vrstu, kategoriju, posebni standard, odnosno oznaku kvalitete, kao ta vrsta, kategorija, posebni standard, odnosno s dodijeljenom oznakom kvalitete.

Uz članak 18.

Ovim je člankom propisano da ugostiteljski objekt u pravilu može imati naziv jedne vrste ugostiteljskog objekta, jer se odredbom članka daje mogućnost da ugostiteljski objekt može imati naziv dvije vrste ugostiteljskih objekata, pod uvjetom da za svaku vrstu ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i drugim propisima, i da se ne radi o vrsti ugostiteljskih objekata koje rade nocu. Također je propisano da se može promijeniti vrsta ugostiteljskog objekta ako su ispunjeni uvjeti propisani za drugu vrstu, kao i izdano rješenje za „prvu“ vrstu.

Uz članak 19.

Ovim je člankom propisano da ugostitelj ne može početi obavljati ugostiteljsku djelatnost prije nego od nadležnog tijela pribavi rješenje da objekt ispunjava uvjete za obavljanje ugostiteljske djelatnosti, ali je kao iznimka dana mogućnost da ugostitelj može pod određenim uvjetima početi obavljati ugostiteljsku djelatnost u pojedinim vrstama ugostiteljskih objekata iz skupine »Hoteli« i prije nego pribavi rješenje o kategoriji objekta, s tim da je takvo obavljanje djelatnosti vremenski ograničeno. Dano je i ovlaštenje ministru da propiše vrste ugostiteljskih objekata u kojima i pod kojim uvjetima ugostitelj može početi obavljati ugostiteljsku djelatnost prije nego pribavi rješenje o kategoriji objekta.

Uz članak 20.

Ovim člankom određeno je tijelo nadležno za utvrđivanje minimalnih uvjeta za vrstu ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju, te za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata koji nisu iz skupine »Hoteli« kojih se kategorije označavaju zvjezdicama i iz skupine »Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj« za vrste kampova koji se kategoriziraju. Člankom je određen i rok u kojem nadležno tijelo mora donijeti rješenje, da se rješenje upisuje u odgovarajući upisnik, dano je ovlaštenje ministru da propiše oblik, sadržaj i način vođenja upisnika, te je određeno tko snosi troškove postupka.

Uz članak 21.

Ovim člankom propisana je mogućnost da ugostitelj može, ukoliko nadležni ured ne donese rješenje po njegovom zahtjevu, uz pismenu obavijest nadležnom uredu započeti s radom u objektu, a da je nadležni ured potom dužan u roku od 30 dana od dana primljene obavijesti donijeti odgovarajuće rješenje. Ukoliko se utvrdi da nisu ispunjeni uvjeti za obavljanje ugostiteljske djelatnosti smatrat će se da djelatnost obavlja protivno odredbama ovoga Zakona, odnosno odbit će se zahtjev ugostitelja.

Uz članak 22.

Ovim člankom određeno je tijelo nadležno za utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata iz skupine »Hoteli«, za vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama, te za ugostiteljske objekte iz skupine »Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj« za vrste kampova koji se kategoriziraju, za utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za posebni standard, odnosno dodjelu oznake kvalitete, propisano je da se donesena rješenja upisuju u odgovarajući upisnik, dano ovlaštenje ministru da propiše oblik, sadržaj i način vođenja upisnika, te je određeno tko snosi troškove postupka.

Uz članak 23.

Ovim člankom propisano je da Ministarstvo svake tri godine provodi ponovnu kategorizaciju za ugostiteljske objekte iz skupine »Hoteli«, za vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama, te za ugostiteljske objekte iz skupine »Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj« za vrste kampova koji se kategoriziraju, te ponovno utvrđivanje posebnog standarda i dodjele oznake kvalitete, da se donesena rješenja u ponovnim postupcima upisuju u odgovarajuće upisnike, te da na poštivanje roka Ministarstvo pazi po službenoj dužnosti. Člankom je propisan postupak odnosno posljedice u slučajevima kada se utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, odnosno više ne ispunjava uvjete za utvrđeni posebni standard ili oznaku kvalitete, te je određeno kada troškovi postupka idu na teret Državnog proračuna, a kada ih snosi ugostitelj.

Uz članak 24.

Ovim je člankom propisano da protiv rješenja koja na temelju ovoga Zakona u prvom stupnju donosi Ministarstvo, nije dopuštena žalba, ali da se može pokrenuti upravni spor, a što je sukladno odredbama Zakona o općem upravnom postupku.

Uz članak 25.

Ovim člankom propisani su uvjeti koji moraju biti ispunjeni da bi se ugostitelju po njegovom zahtjevu izdalo rješenje iz članka 20. stavka 3. i članka 22. stavka 1. ovoga Zakona, te uvjeti koji moraju biti ispunjeni za izdavanje rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodatnu kvalitetu.

Uz članak 26.

Ovim člankom propisani su slučajevi u kojima rješenje iz članka 20. stavka 3. i članka 22. stavka 1. ovoga Zakona prestaje važiti, te da o prestanku važenja nadležno tijelo donosi rješenje koje se upisuje u odgovarajući upisnik.

Uz članak 27.

Ovim člankom određena je definicija kampiranja u smislu ovoga Zakona, propisano je gdje je dozvoljeno kampiranje, pa je tako određeno da se kampiranje dozvoljeno samo u kampovima, s tim da su propisane određene iznimke od navedene zabrane, uvjeti odnosno tijelo i pravne osobe koje mogu propisati uvjete i mjesta za kampiranje izvan kampova kao iznimke, te je propisana zabrana kampiranja i postavljanja kamp opreme izvan kampova i posebno uređenih prostora, u svrhu kampiranja.

Uz članak 28.

Ovim člankom propisane su vrste ugostiteljskih usluga koje može građanin pružati u domaćinstvu, u kojim objektima, ograničenja što se tice broja soba i gostiju kojima se mogu te usluge pružati, te je propisano da građanin mora biti vlasnik nekretnina u kojima ili na kojima pruža usluge.

Uz članak 29.

Ovim je člankom propisano koje uvjete moraju ispunjavati objekti za pružanje ugostiteljskih usluga građana u domaćinstvu, tijelo nadležno za utvrđivanje tih uvjeta, da se ti uvjeti utvrđuju rješenjem, te je dano ovlaštenje ministru da propiše minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategoriju, oznake za kategorije, način označavanja kategorija te postupak kategorizacije objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge građana u domaćinstvu.

Uz članak 30.

Ovim člankom propisani su zdravstveni uvjeti koje mora ispunjavati građanin koji pruža ugostiteljske usluge građana u domaćinstvu, pa je tako da mora ispunjavati zdravstvene uvjete za rad u ugostiteljstvu sukladno posebnim propisima i sukladno propisu kojeg temeljem danog ovlaštenja donosi ministar.

Uz članak 31.

Ovim člankom propisane su obveze građanina pri pružanju ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, te je dano ovlaštenje ministru da propiše oblik i sadržaj obrasca i način vođenja popisa gostiju čije je vođenje jedan od ovim člankom propisanih uvjeta.

Uz članak 32.

Ovim je člankom propisano tko može pomagati građaninu u domaćinstvu pri pružanju usluga, koje zdravstvene uvjete te osobe moraju ispunjavati, a izricito je propisano da građanin ne može biti poslodavac niti koristiti rad osoba koje nisu članovi njegovog domaćinstva.

Uz članak 33.

Ovim je člankom propisano da je građanin za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu dužan ishoditi rješenje o odobrenju nadležnog ureda, propisani su uvjeti koji moraju biti ispunjeni da bi građanin ishodio rješenje o odobrenju, određen je rok u kojem nadležno tijelo mora riješiti zahtjev građanina, te je propisano ograničenje da se rješenje o odobrenju može izdati samo jednom članu zajedničkog domaćinstva, odnosno jednom od suvlasnika objekta i/ili zemljišta ali uz suglasnost ostalih suvlasnika, te kada se i pod kojim uvjetima boravak osoba u stanovima, apartmanima i kucama, odnosno stanovima, apartmanima i kucama za odmor smatra pružanjem ugostiteljskih usluga građana u domaćinstvu.

Uz članak 34.

Ovim člankom propisana je mogućnost da građanin može, ukoliko nadležni ured ne riješi po zahtjevu građanina u propisanom roku, uz pismenu obavijest nadležnom uredu započeti s radom u objektu, a da je nadležni ured potom dužan u roku od 30 dana od dana primljene obavijesti donijeti odgovarajuće rješenje. Ukoliko se utvrdi da nisu ispunjeni uvjeti za pružanje ugostiteljskih usluga smatrat će se da se usluge pružaju protivno odredbama ovoga Zakona, odnosno odbit će se zahtjev građanina. Člankom je propisana obveza nadležnog ureda dostavljanja primjerka rješenja u clanku navedenim tijelima.

Uz članak 35.

Ovim člankom propisano je što rješenje o odobrenju mora sadržavati.

Uz članak 36.

Ovim je člankom propisano da se rješenje o odobrenju upisuje u upisnik, te je dano ovlaštenje ministru da propiše oblik, sadržaj i način vođenja toga upisnika.

Uz članak 37.

Ovim člankom su propisani razlozi za prestanak važenja rješenja o odobrenju, o čemu nadležni ured donosi rješenje i upisuje ga u odgovarajući upisnik, te je propisana obveza nadležnog ureda dostavljanja primjerka rješenja u clanku navedenim tijelima.

Uz članak 38.

Ovim člankom određena je definicija seljackog domaćinstva u smislu ovoga Zakona, koje se ugostiteljske usluge mogu pružati u seljackom domaćinstvu, te je dano ovlaštenje ministru da

propíše minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za kategorije, način označavanja kategorija te način kategorizacije objekata u kojima se pružaju usluge u seljackom domaćinstvu, što se smatra pretežito vlastitom proizvodnjom, te vrste proizvoda koji ne moraju biti iz vlastite proizvodnje u smislu ovoga članka. Člankom je propisano da se na pružanje usluga u seljackom domaćinstvu na odgovarajući način primjenjuju određene odredbe ovoga Zakona koje uređuju pružanje ugostiteljskih usluga građana u domaćinstvu, s tim da se za razliku od pružanja ugostiteljskih usluga građana u domaćinstvu u seljackom domaćinstvu mora vidno istaknuti i navesti u racunu iznos boravišne pristojbe, da se rješenja o odobrenju za pružanje usluga u seljackom domaćinstvu upisuju u upisnik koji vodi nadležni ured, te je dano ovlaštenje ministru da propíše oblik, sadržaj i način vođenja toga upisnika.

Uz članak 39. do 43.

Ovim člancima propisan je upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona, inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, upravne mjere koje mogu primijeniti gospodarski inspektori, te nadzor od strane policijskih službenika i njihova ovlaštenja.

Uz članak 44. do 50.

Ovim člancima propisani su prekršaji, novčane kazne za prekršaje i to posebno za pravne osobe, fizičke osobe (obrtnike) i građane, te odgovorne osobe u pravnoj osobi, za određene prekršaje obvezno oduzimanje imovinske koristi pribavljene prekršajem, dano je ovlaštenje gospodarskom inspektoratu naplate novčane kazne na mjestu izvršenja prekršaja, te je određeno u kojim se slučajevima ugostitelju izrice i zaštitna mjera zabrane obavljanja ugostiteljske djelatnosti te trajanje te mjere.

Uz članak 51. do 62.

Ovim člancima propisane su prijelazne i završne odredbe.